

Uitspraak van de Geschillencommissie Bureau Krediet Registratie, nr. 18.01 d.d. 21 februari 2018 te Amsterdam (prof. mr. J.J.C. Kabel, A.A.M. Beijersbergen van Henegouwen, mr. H.M. Patijn, mr. A.H. Beekhuizen).

1. Behandeling van het geschil

Partijen zijn overeengekomen dit geschil bij wege van bindend advies door de Commissie te laten beslechten, binnen de door het Reglement Geschillencommissie BKR (hierna: het Reglement) gestelde grenzen. De Commissie heeft kennis genomen van de door partijen overgelegde stukken en heeft de betrokkene en de deelnemer uitgenodigd voor een mondelinge behandeling van de klacht op 22 januari 2018 te Amsterdam.

Partijen hebben ter zitting hun standpunten (nader) toegelicht.

2. Standpunt van de betrokkene

De betrokkene maakt bezwaar tegen de registratie in het Centraal Krediet Informatiesysteem (CKI) van een doorlopend krediet met contractnummer *****947. De registratie wordt gekenmerkt door een achterstandsmelding (A) op 6 juni 2003 en een bijzonderheidscode 2 ((restant)vordering geheel opeisbaar) op 29 augustus 2003. De overeenkomst heeft een werkelijke einddatum per 1 februari 2017.

De betrokkene heeft haar klacht als volgt toegelicht.

Betrokkene stelt dat de registratie is ontstaan door fraude. In 1999 heeft betrokkene aangifte gedaan van diefstal van haar schooltas. Met gebruik van haar paspoort is het krediet aangegaan voor de aankoop van een camera van 1.498 gulden. De vordering was uiteindelijk EUR 3.293,58. Betrokkene heeft eerst EUR 1.500 betaald tegen finale kwijting omdat zij dacht daarmee van de registratie af te komen. Toen dat niet het geval bleek heeft zij ook het restant ad EUR 2.718,70 voldaan. Betrokkene wil een huis kopen. Betrokkene stelt dat alle aanmaningen van [incassobureau] naar [X] zijn gestuurd. Dit adres is betrokkene totaal onbekend. Een brief van de deelnemer d.d. 3 juli 2012 is verstuurd naar een adres waar betrokkene sinds 2010 niet meer woont, dus is ook niet aangekomen. Pas vanaf augustus 2013 komt de sommatie van de deelnemer aan op het huisadres van betrokkene.

Op het verweer van de deelnemer reageert de betrokkene dat een aantal stukken die door de deelnemer zijn overgelegd, haar niet bekend voorkomen. De brieven zijn gestuurd naar adressen waar betrokkene niet heeft gewoond. Betrokkene verwijst naar de politie aangifte en een brief van

de deelnemer d.d. 31 januari 2017 waarin staat dat na betaling van EUR 1.500 voor finale kwijting een gunstige of helemaal geen registratie volgt. De codering is nu zelfs ongunstiger dan hij al was. De deelnemer heeft toen gezegd dat betrokkene het hele bedrag moest overmaken en dat ze dan van de registratie af zou zijn. Betrokkene heeft het bedrag toen overgemaakt.

3. Standpunt van de deelnemer

De deelnemer stelt dat de betrokkene op 20 november 2001 een kredietovereenkomst heeft getekend met [voorganger deelnemer]. De vordering is per 30 augustus 2003 overgedragen aan [Y]. Er is geen adreswijziging doorgegeven. De vooraankondiging kan de deelnemer niet overleggen vanwege de 'ouderdom'. Omdat niet werd gereageerd op brieven en ook geen betalingen werden ontvangen is de vordering overgedragen aan de deurwaarder. Betrokkene heeft bij de deurwaarder aangegeven dat zij niet de overeenkomst is aangegaan maar dat vermoedelijk sprake is van fraude. Er bevindt zich bij de stukken een proces verbaal d.d. 23 november 2005. Hierin staat dat in 1999 aangifte is gedaan van diefstal van een tas met paspoort en portemonnee. Het paspoort zou in 1999 zijn gestolen. De overeenkomst met de deelnemer vermeldt paspoortnummer*****938, geldig tot 5 mei 2005. Paspoorten waren destijds 5 jaar geldig, stelt de deelnemer. De deelnemer heeft nimmer een kopie van de aangifte uit 1999 ontvangen. Er is niet aangetoond dat sprake was van fraude. Betrokkene blijft hierdoor verantwoordelijk voor de schuld. Op 11 september 2013 heeft de partner van betrokkene contact opgenomen met een voorstel om alleen de hoofdsom te voldoen. De deelnemer ontvangt echter geen enkele betaling. In januari 2017 wordt opnieuw contact opgenomen met de deelnemer en wordt aangeboden een deel van de schuld te betalen onder de voorwaarde dat de registratie wordt verwijderd. De toezegging van een medewerker dat dan een "H" zal volgen is niet juist. Op 31 januari 2017 is de deelnemer akkoord gegaan met een voorstel tegen finale kwijting. Nadat de betaling ad EUR 1.500 is ontvangen is dit gemeld met code 3 en einddatum. Op 21 februari 2017 is aangegeven dat betrokkene alsnog het restant wil betalen. In overleg met het BKR heeft de deelnemer code 3 laten verwijderen en alleen een einddatum toegevoegd. Dit is voor betrokkene de meest gunstige registratie. De deelnemer stelt dat sprake is geweest van een jarenlange betalingsachterstand op een krediet waarvan betrokkene ook al die jaren op de hoogte is geweest.

4. Beoordeling van het geschil

Uit de stukken, de afgelegde verklaringen voor zover wederzijds erkend althans niet of onvoldoende betwist, is het volgende komen vast te staan.

De betrokkene maakt bezwaar tegen de registratie in het CKI van een doorlopend krediet met contractnummer *****947 met een A op 6 juni 2003 en een code 2 op 29 augustus 2003. De overeenkomst heeft een werkelijke einddatum per 1 februari 2017.

In deze zaak is allereerst in het geding of betrokkene het contract is aangegaan waar de registratie betrekking op heeft. Betrokkene heeft gemotiveerd gesteld dat zij dat niet is geweest. Zij heeft onder meer aangevoerd, dat zij het contract niet heeft ondertekend, dat de handtekening niet op die van haar lijkt, dat de op het contract genoemde partner haar onbekend is, dat zij nooit op het genoemde woonadres heeft gewoond, en dat er geen kopie van een identificatiebewijs bij het contract zit. Voorts heeft betrokkene aangifte gedaan, in 1999 van diefstal van haar tas met onder meer haar paspoort en haar bankpas erin, en in 2005 toen zij merkte dat het onderhavige krediet op haar naam stond geregistreerd. Betrokkene heeft voorts aangetoond dat zij nimmer op het genoemde woonadres in [X] heeft gewoond. De deelnemer beschikt niet over een goed geordend dossier in dezen. Dat houdt vermoedelijk verband met het feit dat de vordering al enige tijd geleden is geregistreerd en daarna ook nog is overgedragen. Dat laat echter onverlet dat zij tegenover de gemotiveerde stellingen van betrokkene aannemelijk moet maken, dat betrokkene het krediet heeft afgesloten.

De Commissie is van oordeel dat de deelnemer daarin niet is geslaagd. De deelnemer heeft gesteld dat het op het contractformulier genoemde paspoort niet het in 1999 gestolen paspoort kan zijn geweest omdat daar een geldigheidsduur op stond vermeld tot 2005, maar de maximale geldigheidsduur van paspoorten in die tijd vijf jaar was, en het in 1999 gestolen paspoort dus maximaal geldig zou zijn tot 2004. Deze stelling is onvoldoende om het met de aangifte onderbouwde en ook verder gedetailleerd en overtuigend naar voren gebrachte bezwaar van betrokkene te weerleggen. Betrokkene heeft, nadat ze op het moment van het ontvreemden van haar tas al aangifte had gedaan, in 2005 opnieuw aangifte moeten doen omdat ze geconfronteerd werd met incassomaatregelen voor de vordering van de deelnemer. Op dat moment beschikte ze niet meer over de eerdere aangifte. Ze heeft toen met de politie teruggerekend en kwam uit op vermissing van de tas sinds 1999. Niet uitgesloten kan worden dat de tas toch een jaar later is ontvreemd. Bovendien zit achter het door de deelnemer overgelegde contract geen kopie van het paspoort, terwijl dat wel gebruikelijk was, zodat ook niet gecontroleerd kan worden of het bij het afsluiten van de overeenkomst getoonde paspoort daadwerkelijk geldig was tot 2005. Tot slot is bij gelegenheid van de zitting geconstateerd door alle aanwezigen dat de handtekening op de overeenkomst en de handtekening van betrokkene in haar huidige identiteitsdocument niet op elkaar leken, hetgeen overigens maar in beperkte mate een rol kan spelen.

Alles bij elkaar genomen is de deelnemer er niet in geslaagd voldoende aannemelijk te maken dat het geregistreerde contract daadwerkelijk aan betrokkene toebehoort. De registratie moet reeds hierom worden geschrapt.

Ten overvloede merkt de Commissie op, dat de negatieve registratie ook zou moeten worden geschrapt omdat de deelnemer verzending van de vooraankondiging voor registratie van de A niet aannemelijk kan maken, terwijl betrokkene heeft gesteld dat zij het geregistreerde bedrag wel had kunnen betalen, ervan uitgaande dat het wèl aan betrokkene toebehoorde. Voorts is de deelnemer niet in staat bewijs van opeising van het krediet te produceren, zodat ook de 2 zou moeten worden geschrapt.

5. De beslissing

De Commissie, in aanmerking genomen de toepasselijke reglementen, beslist dat de klacht van de betrokkene gegrond is. De deelnemer dient binnen tien werkdagen na dagtekening van deze beslissing de registratie van het krediet te verwijderen. Voorts beslist de Commissie gezien de gegrondheid van de klacht, conform het bepaalde in artikel 9 lid 2 van het Reglement, tot terugbetaling van de door betrokkene betaalde bijdrage ad EUR 50.